

Rundt om "Embrun-søen".

Fra Alpe d'Huez gik ferieturen videre til Embrun-søen eller Lac de Serre-Poncon, som er søens korrekte navn. Her fandt vi en fin campingplads med en flot udsigt over søen. Fra pladsen er der ca. 60 km til Barcelonnette, så det blev til et gensyn med byen, hvor vi camperede for mange år siden. Det var også her CCM-erne og de øvrige fra Ruby Rejsers gruppe overnattede på Alpeturen i 2008. Det var herfra den mindeværdige etape over Col Restefond startede, og hvor vi i stedet for vejrudsigtens solskin og 29 gr. fik styrtregn og kulde på den lange 41 km nedkørsel fra toppen.

I det flotte område ville jeg cykle en tur rundt om en del af søen. Den første stigning startede i byen Savines-le lac, hvor hold 3 på alpeturen holdt frokost på vej mod Barcelonnette. Jeg fulgte den samme rute i starten, men drejede fra efter 5 km mod Col de Pontis i 1301 m's højde. Der var enkelte passager med stigninger på på 12-15%, men ellers var det nedkørslen, der var speciel. Det var en meget smal vej med elendig vejbelægning, masser af løse sten, grankogler og gedelort. Med 15% fald det meste af vejen var det nødvendigt at bremse helt ned og rulle langsomt gennem de meget stejle sving. Det er mange år siden, jeg har prøvet at få krampe i hænderne af at bremse. Det var søndag formiddag og stigningen må være meget populær blandt motionsryttere, for jeg mødte en masse ryttere på vej op, og de kæmpede hårdt for at klare de 15%.

Tilbage igen på hovedvejen mod Barcelonnette gik turen til søens østligste punkt, hvor hjemturen startede med endnu en stigning op til 1112 m. Ved den vestlige ende af søen er der en dæmning, og her gik det igen opad. Det var en lidt speciel opkørsel, da man fra vejen ser ind på den enorme dæmnings bagside. Der er den største dæmning i Europa, der ikke er støbt, men bygget som en stor sten- og jordvold som en slags dige. Jordvolden måler 123 m nede ved foden. Efter at vandet fra den opstemmede sø har produceret elektricitet på el-kraftværket ved dæmningen, ledes det videre i en betonkanal. Inden denne kanal løber ud i Middelhavet 250 km senere, bliver vandet yderligere udnyttet til el-produktion på 15 hydrokraftværker - ret imponerende.

Fra vejen er der en helt utrolig udsigt over hele dæmningsområdet og søen. Generelt er sø-området et fantastisk område at cykle i, og hvert sving afslører en udsigt, der er mere imponerende end den forrige. Sværhedsgraden på den jævnt stigende, sidste stigning snød mig lidt. De sidste 2 km mod toppen der "kun" er i 1110 m's højde var strenge. Benene var trætte, varmen var hård, jeg dampede af sved og blev jagtet af sværme af blodtørstige fluer. Alt får jo dog en ende, når bare man fortsætter med at trampe i pedalerne. På rundturen var der et par mørke tunneller, der skulle passeres. Man bør på sådanne ture sikre sig med både for- og baglygte, men jeg kunne kun sikre mig lidt med en blinkende pandelampe, som jeg fik sat på den ene ankel. De sidste 10 km hjem til campingpladsen var ren afslapning, og jeg kunne her slutte den 69 km lange sø-rundtur. /Erik M.

En nostalgi-tur ved Gap

Med udgangspunkt samme sted gik næste træningstur rundt ved byen Gap. I år havde man i løbet Paris-Nice en etape, som jeg havde set i TV, og som fulgte noget af min planlagte rute. Turen startede med 23 km landevejs- og bykørsel til og gennem Gap. Ved udkanten af Gap mod Grenoble starter stigningen op til Col Bayard. Der er 8 km til toppen i 1248 m's højde, og skiltene på stigningen angiver, at der er 12% stigning hele vejen. Jeg tror dog, at det kun er de sidste 4 km, der når helt op i denne kategori. Det var 2. gang jeg kørte op ad denne stigning, og på vej mod toppen kunne jeg få et gensyn med den campingplads, hvor vi havde nogle dages ophold for nogle år siden. Fra toppen er der en meget lige ca. 5 km nedkørsel med et fald på 10%. Her var jeg lige ved at blive blæst af vejen af en trailer, der kørte alt for hurtigt og alt for tæt på. Efter denne oplevelse drejede jeg fra hovedvejen og kørte op mod Col de Manse 1268 m og herfra videre til Col de Moissière i 1573 m's højde. Den sidste var en af de opkørsler, jeg godt kan lide med mange, korte sving, hvor man får stigningen delt i mange små etager.

I en Tour de France-etape for flere år siden var det på nedkørslen fra denne top, at Alexandre Vinokourov var i udbrud og blev jagtet hårdt af en mindre gruppe. I et af svingene styrtede spanieren Beloki og brækkede lårbenet. For at undgå at køre ind i ham lavede Lance Armstrong et "stunt" og kørte ind over en grøft, over en mark og kom ind på vejen igen i næste sving. Jeg var sikker på, at jeg ville kunne kende det pågældende sving, men det lykkedes ikke, måske fordi der på en del af nedkørslen nu er sat autoværn op. Der er dermed ikke mulighed for at andre kan lave samme trick som Armstrong.

På den pågældende Tour de France-etape lykkedes det Vinokourov at holde forspringet fra foden af nedkørslen og de sidste 6 km ind til målet i Gap. Jeg skulle i modsat retning, og uden at der i øvrigt skal drages sammenligning, så blev jeg heller ikke overhalet på de sidste 15 km tilbage til campingpladsen Her kunne jeg afslutte en 79 km nostalgisk tur./ Erik M.